

El festival de Jazz Club a honor de Lluís Rovira assolí un èxit esclatant

Els joves del Jazz Club poden ben apuntar-se'n una. El primer festival organitzat per ells ha assolit un èxit esclatant sota tots aspectes. Èxit d'organització i de reclam; èxit artístic i èxit de comptaduria. Ells, potser sense adonar-se'n, han fet una cosa viva d'aquella frase del mestre Vives, qui va dir que «l'entusiasme és la sal de l'ànima». Amb el seu entusiasme i amb la seva voluntat han reeixit totalment en els seus propòsits i alhora que han expressat la seva admiració i estimació a Lluís Rovira, han aconseguit que tota la ciutat compartís amb ells aquesta admiració al notable músic granollerí en una festa esplèndida que deixà satisfets tots els qui la presenciaren i que proporcionarà un ajut a l'obra d'assistència social del nostre Hospital i Asil.

Aquests joves, actius i entusiastes, amb aquest festival han demostrat que els nostres temps no són tan materialitzats com fan córrer aquells als qui costa d'avenir-se a acceptar les conquestes materials dels que abans no podien disposar sinó d'il·lusions i d'esperances d'ordre purament espiritual. Sense aspirar a cap guany, només pel goig de fer les coses, hem vist com robaven hores al repòs i al platxeri i fins i tot perdien hores de treball per a assajar les obres que havien d'interpretar i per a contribuir a l'organització de la festa. Aquests minyons, aquests artistes de Jazz Club, mereixen bé de la ciutat. Com ho mereixen aquests músics ja amb cèdula, que s'anomenen Josep M.ª Ruera, Aureli Font i Joan Sènder, — i Marcel·lí Bayer i Enric Esteve — que tots han contribuït desinteressadament a aquest homenatge al seu company i amic Lluís Rovira.

* * *

El públic granollerí dimarts vespre demostrà que no és insensible al reclam ben fet i a les crides que li són adreçades per a honorar els fills de la ciutat que en són mereixedors com ho és Lluís Rovira.

A les nou, hora anunciada per al festival, la sala del Majestic oferí el bell aspecte de les nits de més gala. I en tothom es reflectia el desig que la festa fos un èxit. Al vestíbol eren entregats bonics programes als concurrents i la sala era perfumada amb el Perfum Oriental, nova creació de la casa Destil·leries Montañà de la nostra ciutat.

En la primera part foren passats tres films musicals de la Warner Bros i donà una selecta audició l'orquestra Crazy Boys, de Barcelona. Els notables músics que dirigeix M. Lizcano de la Rosa, entre els quals hi ha els estimats amics Amadeu Rovira i Jaume Margenat, de Granollers un i l'altre, foren molt aplaudits i molt

merescudament, sobre tot en el vals «Good Night», que assolí la major perfecció d'expressió. I, en remarcar aquesta obra, no volem llevar mèrits a les altres, bella mostra d'aquesta música avui tant en voga i tan difícil d'interpretar.

La segona part anava a càrrec de l'orquestra del Jazz Club que dirigeix Miquel Vicens, amb la que alternaren la cançonista joveníssima Lucy Díaz i la parella de ball Anny and Louis. El «pinyol fort», però, era confiat a l'homenatjat, qui interpretà la difícil obra «Nordische», vencent amb facilitat admirable els innumbrables esculls que l'autor acumulà com per a posar a prova el talent i les facultats dels seus intèrprets. El públic, que ovacionà Lluís Rovira en aparèixer a l'escena, repetí les ovacions al final de «Nordische» i aplaudí molt, i molt merescudament, els músics del Jazz Club.

La tercera part de la festa indubtablement fou la més interessant. I la més variada. I la de més categoria artística. I, encara, la que més i millor s'adiu al concepte que tenen de l'art musical els seus joves organitzadors i promotors.

Sota la batuta de Lluís Rovira, fou interpretada per una massa orquestral d'una trentena de músics, entre altres obres, diem-ne menors, «Jazz Fantasia 1936», de J. Duran A., que el públic escoltà amb delectança i aplaudí amb ver entusiasme.

Marcel·lí Bayer, l'admirat concertista de saxofon, acompanyat del mestre pianista Aureli Font, ens feu sentir novament «Vanité» i «Sax-o-phun», que el públic premià amb repetits aplaudiments.

Agrupaments Teatral

Nodriu amb pocs diners el vostre Arxiu encarregant els papers d'estudi (caudals) a En Salamero. Carrer de Francesc Layret, 26, primer, Granollers. Treball pulcre i econòmic.

SOLUCIÓ CASES

Enforteix els ossos i obre la gana

Indispensable a les dones embarassades i a les que crien. Molt útil per al creixement de les criatures.

Preu: 2'70 pessetes

De venda a les farmàcies

Preparat a la farmàcia J. PUCHADES
Plaça de la Llana, 11 — Barcelona

Lluís Rovira, accedint a prec dels seus admiradors, interpretà el vals d'«El desfile del amor». Hom podrà donar el mèrit que vulgui a aquest fragment musical, però ningú no restarà impassible davant l'interpretació, senzillament genial, que hi dona el nostre compatriota. És tal la claredat de dicció i el so que obté amb el difícil instrument, que l'espectador resta corprès al seient i fins es priva de respirar per no entelar aquells moments diàfans que sols poden aconseguir els vers artistes com ho és Lluís Rovira, l'insigne professor aclamat i elogiat pels públics i els crítics més intel·ligents. No cal dir que l'ovació esclatà unànim, formidable, inacabable. L'artista i el públic s'havien trobat i s'havien comprès. I si un havia tocat com els àngels, l'altre pot ben alabar-se d'haver interpretat a la perfecció el seu paper d'oient intel·ligent, sensible i cordial.

Una obra de jazz, una obra magnífica de música moderna—«Rhapsody in blue», de Geo Gerswyn, — fou el bell colofó a aquesta festassa de dimarts passat al Majestic. Aquesta rapsòdia, tan difícil d'interpretar, és escrita per a dos pianos i aquests foren contractats amb la casa Izabal. Requereix principalment un pianista, un bon pianista i aquest no era aquest sinó aquesta i molt bella de passada. La senyoreta Maria Capmany donà excel·lent interpretació a l'obra de Gerswhyn i els nostres músics es posaren a l'alçària dels millors assolint efectes bellíssims i una riquesa de sonoritats que els acredita, com acredita d'expert director En Lluís Rovira, que fou aclamat i ovacionat en mig del més justificat entusiasme.

Poc més tard de la una acabava aquesta festa. Fou un èxit. El crit de «Granollers terra de músics» era a flor de tots els llavis.

En record d'aquesta festa fou lliurat a Lluís Rovira un pergami que ens abstinem de qualificar perquè és obra del noi de casa, En Amador Garrell i Soto. Així mateix foren lliurats sengles rams de flors a la senyoreta Capmany i a la senyora Eulàlia Pagès, bella esposa de l'homenatjat.

A la sala de festes del Cafè Comercial, estatge del Jazz Club, aquesta entitat obsequià amb un lonx a Lluís Rovira i tots quants havien participat a la festa en son honor. Els comensals eren un centenar i la cordialitat presidí l'acte.

Aquest cronista accedí a dir quatre nyinyeries a propòsit de la festa que s'havia celebrat al Majestic.

Accedí amb molt de gust, i així ho va fer constar, perquè fa tan bonic poder bolcar els elogis a uns i altres! I és tan agradable conviure en un mateix acte d'enaltiment de la ciutat els que gaudim d'aquest do que és l'eterna joventut de l'esperit!

Lluís Rovira va correspondre visiblement emocionat a les paraules d'aquest cronista.

A. G. A.